

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN, Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDÜ.

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CÂTU P'UNU ANU SEU 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCURESCI :

Pe unu anu [52 numere]	lei 24.
Pe sese lunu [26 numere]	lei 12.
Unu singuru exemplar	banu 50.
Linia de reclame si insertiuni	lei 2.

In Bucuresci, abonamentele nu se facu de catu la administratuna diarului, pe banu gata

ADMINISTRATIA IN PASAGIUL ROMAN, No. 11.

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSĂ.

ABONAMENTELE

ÎNCEPÎ NUMAI CU NR. 1, 13, 26 SI 39.

PENTRU DISTRICTE SI STRÂINETATE:

Pe unu anu [52 numere]	lei 27.
Pe sese lunu [26 numere]	lei 14.
Unu singuru exemplar	banu 55.
Linia de anunțuri	banu 30.
Pentru strâinătate, pe anu (52 numere)	lei 30.

Din districte, abonamentele se trimit prin mandate postale; din strâinătate în numerar.

JOS CONSTITUTIA!

Lupul totu se 'ntorce unde-a măncatú óia,
Precum la ciolane se 'ntorce potaia!
Lupi së fiă ore, sëu enseși potai
Aî Témpulu tanțoși și mici drângălăi?

Caci ieru vinu la visul celu d'uă-dinióră,
Cându le curgea albă făina la móră,
Cându din Iași, prin poșta, la alu térii capu
Trămiteau intr'una jelbură in proțapă.

In diplomatie, le-ău descurcatu tote,
Si staă cu răsboiul bine cătu se pote.
Bănetu aii cu chila. Ce le-a mai rămasu?
Constituiunea s'o tragă de nasu!

Hei, feciori de lele, iscusită la minte,
Faceți ca Tiganul: o luăt' nainte,
Si cereți chiaru brânză, ca și cum ați sci
Că nici mămăliga nu vă va lipsi.

Au n'a fostu destulă vestita bușelă,
Ghionturile dese, aspra păruielă
Ce bandele vostre de bravă căpcăună
Au datu sdrențuitei constituui?

Cuviosul popa n'o hîrtui bine,
Întindendu cu dênsa piperul pe vine,
Cându in Dealul-Spirii, cându la Sépte-Nuci,
Unde proptea céta óla de uluci?

Nu i' trase Hiotu piluri și gârbace
Cum, d'ati puté, și astădi totu asia i-ati face,
In cătu rămasese, val de pielea ei,
Ranele së 'și lege cu sfóră de tei?

Nița Chipiliu n'a dat-o căteua?
Hamalu cu bâta nu i-a lătat maiaua?
Nați lăsat-o mîrtă, colo pe maidanu,
Isbită la templă d'unu gróznicu tufanu?

Au n'ati împușcat-o chiaru, la Maviodolu?
Au la moștenirea i' n'ati datu puiu-de-giolu
Din care se 'ngrăsiă fostul hasnataru,
Alu ortalei vostre mare iuskuizar?

Cinci ani ați pocit-o ca pe uă paiață.
Ați lăsatu din haïna i' petece și ață.
Luând-o dreptu tréntă sëu dreptu uă cocónă,
Voi ați țigănit-o ca p'uă baraónă.

Si totu nu v'ajunge atâta pocire!
Adă cereți deplină a ei schilodire,
Ce dicu? Îngroparea'i, pe care-o doriti,
Chiaru de adă, prin stampă, lumiř o vestiř.

Bravo d'eu! Rușinea, gonită cu totul,
Pe la ușia vostă nu mai dă eu botul!
Cum vădă, țineti forte, nobili acușăti,
Arama pe față mereu s'e v'o dați.

Déră, aveți dreptate! Astă legiuire
Nu v'a adusu vouă de cătu zătienire,
Eră astă-dă, rămasă pe măini mojicesci,
V'amenință forte cu al Văcăresci.

Ei bine... pe dênsa! Dreptatea'i cu voi!
Cându stete, témputa, pe măini de ciocoř
Optu anu făr'uă lună, móle ca uă céră,
Totu d'a vostă mănu merită s'e piără!

GHIMPI SI TEPI

La mine acasă, dicea unu înecatu in datorii, e ca
și la unu polițaiu: totu-dé-una ipistař și la ușă și la
pórtă!

Intr'uă depeșă nu poți să puă de cătu numai 20 de
envinte. Pré bine, pentru noă ăstia; déru ce facu bă-
bătiři? Loru aru trebui se li se ierte mai multe!

Cându unu generalu e rănită la capu... soldařiloru
săi, nu pré se plângă multu; ce de frică éasă, cându
e rănită la alu sëu!

Intr'uă téra, nu poți să omu in mai naltă poziționă
de cătu șeful statului. Si totuști unu aeronautu, care
se 'naltă cu balonul, e celu mai sus pusă de cătu toți.
(După Le Grelot).

Celu ce fură unu puiu de găină săde la pușcăriă, pe
cându celu ce fură poesiele ori serisele altuia trece
dreptu omu de geniu. Val, téra românescă?

— Pentru ce partide politice ișii a cătei loră?

— Ca să nu se ălcă că suntu sate fără căin!

Unu bogatu era mustratü că n'are 4 ochi, flinu că
nu scia carte. A dona-đi, bogatul ișii puse ochetari.

Alianța celoru trei impărați totu duréză, și cu tote
astea numai două ișii facu băile in același stabilimentu.
Celu d'ală treilea se scaldă 'n apele Dunării, eserci-
tându-se s'o tréac înainte și 'napoi.

Profesorul.—Ia spune'mi, ce parte de cuvântu ișii
place mai multu de cătu tote cele-l-alte?

Scolarul.—Cându imi pui notă bună, imi placu a-
dictivele numerale!

Déca femeiele n'ară mai purta códă, nu s'ară mai
dice că sémenă cu dracul.

— Ce felu, amice? Cărtile téle suntu mai tote ne-
tăiate!

— Ei și? De ce te miri? După ce le-amu citită, nu
voiu să se murdărăscă.

VOIU...

Voiu ca scumpa România,
Fiica divulu Traianu,
Să dărime 'n bătălia
Pe dușmanu.

Voiu ca dulcea libertate
Să trăiescă ne 'ncetău,
Eră tiraniu să inôte
În păcatu.

Voiu dreptatea și onórea
Să le vădă totu triumfandu,
Strimbătatea, desonórea
Alungandu.

Nepotismulu să dispară,
Meritulu să aibă prețu,
Să vădă prostii in ocară
Si 'n disprețu.

Să 'nceteze cătu mai iute
Pofta d'a acumula,
Si ca unul pe 'ntrecute
Banu să ia.

Voiu corupția să cađă,
Sulimanul aruncatū;
Eră moralul să se vadă
Respectatū;

Românișmul susă să fiă
Să cu toti să 'lă adorăm :
Străinismu 'n letargia
Să 'lă lăsăm;

Siretlicul să amuțescă
S'advocați, răi său bună,
Lumii să nu mai bârfescă
La minciuni.

Voiu ca toti, căti scriu jurnale,
Să nu și vîndă pena loră,
Înjurându pentru parale
Totu ce voră;

Intriga cea ciocoiescă,
Semeneată printre noi,
Voiu ca 'n veci să înegrăscă
Pe cioco.

Voiu ca vițiu să piară
În rușine cufundată,
Eră virtutea să răsară
Ne 'ncetătu.

Moise.

CE MAI CONFRATI!

Foița de *formă-Ré* (care ci-că datăză de 19 ani, dărău a cărei colecție abia ară face cătu 3 ani deplini), a născutu să cădelnițeze pe vinărarul Bum-Bum.

Pré-bine; dărău de ce n'o fi spuindu-totă calitățile marelui omu? De ce se face că uita meritele strategice ale celui ce trămitea ipochimeni ca să pălmuiescă *nasul* redactorului de la *Réua-formă*? Nu cum-va sula de aură, care sapă cetățile, o fi pătrunsă și 'n posnarul «omului micu» care a subscrису «Vieta ómenilor mari?»

*

Moftangiul financiar tipăresce, cu negru și roșu, următoarele prețuri de abonamente :

In monetă sunătoră: In chârtie-monetă:

Pentru capitală, pe anu 24 lei Pentru capitală, pe anu 60 lei
pe 6 lună 14 pe 6 lună 35
Unu exemplar... 40 bană Unu exemplar... 1 "

Causa acestui matrapaslicu e chiară chârtia-monetă. Déc'arău fi gata, și déca cine-va sărău înjosii să ungă osia *Mof-tulu*, totul ară deveni din contra; căci să nu se uite că directorul celu caraghișu alu foitei se numesce Pungașio-Pungașevici!

*

Cându frații de cruce și adresază grătiositatei ca la Tîrgul-Cuculu, e semnu că iubirea sporesce 'n familia paraponiștilor. D'acea și reproducem cele de mai josă, după *Bârbierul de séra* de la 9 ale curgătoriei :

«România Liberă» ne spune că d. I. Manliu este numit profesor provizoriu de limba română la scola cendre fete din capitală, dupe recomandațiunea profesorilor de la Liceul Mathei-Basarab.

De unde scie «România Liberă» acăstă decisiune ministerială, mai nainte de a se publica în *Monitor*?

Negreșită, de la d. Manliu, care scrie și d-lui la gazetă, de aceia gazeta «România Libera» ne spune că «d. Manliu se bucură, în ramura didactică, de uă reputație pre cătu de veche pre atât de strălucită».

Cine ne spune acăsta? filosoful *Manliu*; déca nu elu, filosoful *Laurian*; déca nu nici acesta, apoi de sigură *frachii* juriști absoluiți de la Ghimnasiul Mathei-Basarab, care lău recomandătu d-lui Chițu absolventu în dreptu cu certificatul de la Viena, ca să-lu facă profesore la fete. Postul e forte nemerit, pentru că *franchii* de *chincolo* aș expriști dulci și cuviințiose!!!

Ne opriști de la ori-ce comentarii pentru acăstă ilustră personală, dupe cum o numește gazeta sa. La ce ne putem aștepta, pe cătu timp d. Chițu va mai ocupa foliolul de ministru.

*

Să supăratu *Nihilistul*... să supăratu că România slobodă e pré slobodă la înjurătură în contra d-lui C. A. Rosetti,

pe care 'lă apără 'n numărul 79 de la 4 curinte

D-lă Pantahuză Gâscă și perde vremea. Uitat-a d-sea c'atunci, cându e vorba de *plapomă*, de *paraponă* și de.... *alt-ceva*, filosofia dăscălicilor se transformă în nărvavul surgiilor?

Să bucuratū ênsă *Nihilistul*... să bucuratū de sgomotul că d-lă Chițu va fi înlocuită cu d. Mârzescu la logofetia scălelor, pentru că Chițu nu e specială, nu cunoscă necesitățile învețământului și n'are personalu bună în administrație, pe cându d. Mârzescu aru fi mai procopisită, fiindu c'a fostă profesoră.

D-lă Pantahuză Gâscă are dreptate, căci laudatul d-séle e uă adevărată ilustrație, d'aceia'lă înjurase c'uă di mai nainte d'ală lauda. S'apoī, nu e 'n tótă téra ună jucătoru de cărti mai ilustru de cătu pelticulă d-lui Cogălnicénu, nici ună altă omă care să'lă intréca în meșteșugul d'a fi datoră la tótă lumea, fără plăti nimenu.

*

Vestitorul Mucea a fostă răcorită la Văcăresci de baronul Parfum și vînărarul Bum-bum. Adă ênsă nu e slugă care să stea mai smirna înaintea acestor „ómeni de geniu” și să le törne mai cu 'mbelșugare osanale și aghiose.

De unde schimbarea? De!... e afurisită „ochiul dracului!”

SCRISORE SFATUITOARE

DASCĂLULUI GRECESCU DE LA SCOLA DIN FATA BISERICEI
MĂGURÉNU.

Dascăle Ilie, din svină amă aflată
Că de dascălie te-ai să saturată.
Că vrei să lași scola ce te-a amărătă,
Fiindu plină de scârbă de ea pénă 'n gâtă!
Ați dreptate, nene. Fără bine facă!
Pénă cându intr'una să ieșă bobârnacă?
E eu multă mai bine să stai la uă parte.
Astă-dă tinerimi! "u' mai place carte!
N'amă ăsău nici uă dată că nu aș metodă,
Căci scolarii 'n clasă' staă ca și pe podă:
Ați multe petreceri, cându te puă să 'nșiră
Mereu la deducții, de singură te miră.
Totu ce voiă ați spune, e ați declară
Că, cu totu metodulă, nu facă uă para!
Căci, pénă acumă n'amă văduță scolară!
Celu puțină să scie bietu-Abecedară!
Multă nu sciș OMEGA déca' caracteră,
Său vr'au semnu de diavolu, aruncată din ceră,
Pe cându la deducții mai totă se pricepă.
Spună că din SALIVĂ se face SALEPU!
Spună că din MARŞANDĂ, ŞANDRAMA se face
Și că 'n MADARAMĂ, MARDA se preface,
Din aste exemple, ori-și-cine vede
Că ați zelă pré mare, că ești VARĂ-PERDE,
Că facă parte bună dintre cădeturi
Care ieșă la lefură s'apoī cască guri.
Decă, constatăndu bine ce progresă se face
Cu sistemul' tăi nostimă, dărău puțină dibace,
Viu să' spui pe față că ori te apuci
Să 'nveți cum să cade, servicii să aduci;
Oră, de nu, mai bine să mi-te retragi,
Căci nu trebuiesce scolei cronofagi!

Acesta cuvinte tăi le spui curată,
Voindu ca și reulă se'lă văduță vindecată.

Parătă rău său bine, pré puțină imă pasă:

Tai' mă lăfa, déca inima te lasă!

SCUTURELŪ.

ROMANILORU

Vă sculați cu mică, cu mare, voi, speranța României,
Ca, sub Steagul libertății, plină de fală să pornim.
Uitați trista desbinare, căci pe cămpul bătăliei
Pentru-a patriei salvare, este dulce să murim!

Peste Istru urlă tuulă, ce, din gura monstruoasă,
Vîrsă bombe fulminante într'ală Dunării profundă.
Aidemur dărău și noă acolo, unde mândră, radiosă,
Le suride stăuă tére celor carii le răspundă.

S'alungă din stință nostru oră ce patimă efemere
Intrau di atâtă de mare și de mândre vitejii,
Căci e tristă pentru uă numă ca'n minute de durere
Să privescă nesimțirea chiară în scumpii săi copii.

18 Mai 1877

Ion N. Vierosénu II-lea

SCIRI DE LA RĘSBOIU

Vidinul e ocupată de Turci, care'lă inconjură chiară, pe din năuntru. Muscalii au ajunsă la Lom-Palanka pe vaporele lordului Hobart-pasia. Noi Români o să treacemă Dunărea la Calafată, ca d'acolo să asediăm Adakale.

*

Serbi cu brojbele și cei cu prazul, despre care amă vorbită în numerile trecute, au fostă realeși în Scupină. La verificarea titlurilor, voturile nu voră pută fi scrise, de cătu pe felii de gulii, de unde Andrassy conchide că Serbia nu va lua parte la resbelu.

*

Cei 200,000 de ținători, cari au cutezat să facă băsici pe obrazul Muscalilor care au trecută Dunărea la řiștov, au fostă făcută prisonieri și trămișă în Siberia sub escortă.

*

Ocuparea Kiustengeti de către Ruși nu se datează de cătu lui Ovidiu, care, eșindu din mormentă pe la 3 ore din noapte, ară fi speriată santinele turcesci și ară fi deschisă portile cetății. Pentru acestă faptă, se crede că bătrânlul răposată o să primescă uă decorație.

*

Se dice că lupta ce d-lă Athanasiad sustine cu atâtă vitejă pentru ocuparea mașdanului *Ben-e-mărenti* va decide pe cei în dreptă săi dea titlu de *atletă* ală cocardelor. Diarele străine, semnalându acestă faptă de bravură, constată că porecla e forte potrivită cu corpul și fortele erculene ale luptătorului.

*

Ciocnirea ce-a avută locă dilele trecute între băieți de la *Povestea* îngrijesc forte multă pe cabinetul din Tîrchișesci, căci e ună semnă despre spiritul belicosu ce domnește 'n presa opoziționii. De aceea forțele Tîrchiștilor au primită ordine să fie gata pentru uă occupație.

*

Sciri positive din *Pesta* ne spună că Magarii se invioiescă ca Români să trăcă Dunărea, ênsă cu următoarele condiții: 1) să nu 'nceteze d'a ocupa teritoriul română — 2) să nu trăcă nici c'ună degetă pe teritoriul sărbă sau turcă. — 3) riul să'lă trăcă pe d'asupra, în baloane, spre a nu se jecni navigația fluvială. — 4) ca pentru ori-ce miscări strategice, să se céră consimțimentul grofului Bethlen.

*

Turci au repurtată uă strălucită victoriă la Kars, indată ce au fugită dintr'-ensul.

Abdul-Kerim, destituită turcescă, va trece la Ruși, unde i se va incredea comanda armatei destinate să atace Adrianopole.

Şerbet-pașia a serisă ministerului română, întrebându-lă cându are să trăcă Dunărea. Răspunsul său ascăptă prin midlocirea *Nihilistului*, *Povestei*, și *Pressiunii*.

FIA PÂNEA CÂTU DE REA,
TOTU MAI BINE 'N TERA MEA.

(Cântec popular)

Câtu suntă de profumătoare
Cele văi basarabene,
Să cîtu suntă de 'ncântătoare
Cu căsuțele cămpene,
Cu ogorele de grâne,
Ce se 'ntindă pe sînul loră,
Ca și pânza d'albe brâne
Pe cămpia de mohoră;
Cu dumbravele 'nfiorite,
Unde turme rătăcescă;
Cu pereale serpuite
Ce, curgândă, de doru șoptescă!
Fericită așă fi eu, care,
După ce le-amă părăsită,
Aș mai pune-uă sărutare
Pe pămîntul meu iubită!

Însă cine îl celu ce merge
Pe colo, prin dreptă isvoru,
Să mari lacrimi din ochi șterge
Amărît și plinu de doru?
E unu teneur ce uă-dată
Părăsi aceste văi,
Dusu în teră depărtată
Să'n străine, negre căi.
In zadară privirea cată
Casa 'n care s'a născută;
Tatălă, muma'i adorată,
Totu, s'a stinsu și s'a perduț,
Cum se perde 'n désa côte
Călătorul răteciu,
Cum se stinge 'n diminéță
Celu lucifér strălucită.

Casa'i este-acum ruină,
Tatălă, muma 'i-a murită:
Crucea spune pe colină
De mormântul înflorită.

Cum zăpada se toposce
D'ale sôrelui văpăi,
Să de vale șerpuesce,
Să se scurge printe văi;
Ast-felă și elu se toposesce
De durere și de doru.
Fata lui îngălbenește
Ca pe tómnă unu bujoră.
Să din culmea înegrătă
Mai privesce abătută
A lui casă nimicită,
Să pe urmă dispărută.

Gri-Cre.

CONVORBIRI INTIME

(In pasagii)

Sgabercea. — Cum mai mergi cu politica, nene Piperceo? Asia e căi feștelit'o de totu?

Pipercea. — Ferescă sfântul! Ești n'amă caracterul ciocvinelor, care se legănă după vînturi!

Sgabercea. — Décă-ți vorba p'asia, fórte rău, fórte rău, prietene; căci ce profită, décă vei înjura răul și vei lăuda binele? Multă lume nici nu te va băga 'n séma; pe cându, décă vei tămâia totu ce e rău și vei huli totu ce e bună, vei căstiga ceva...

Pipercea. — Iti multămesc d'asemennea sfaturi! N'amă trebuință de ele! Du-te și le spune lui *Mucea* și 'ntregei tagme ciocoiesci!

Sgabercea. — Ești n'așa trebuință d'ale mai audi, căci le sci'u fórte bine și le practică d'atâta vreme, cu destul succese.

Pipercea. — Halal să le fie! Ești unul...

Sgabercea. — Ieră-mă că te intrerup; dără dumneata vrei să te-apuci la politică, și ești așa nu cam voi. Te rogă, fă-mă placerea să mai citimă impreună stihuri de prin *Vestea*, că 'și-a mai împrospătat poetastrii.

Pipercea. — Ba să mă ieră! În rândul trecutu, mi-amă amărît suflatul cu dulcele stihuri ale nu sci'u cui! Acum trebuie să-mă facă și pofta mea: să ascultă articulele cele de fundu și politicose ale jurnalelor conservatoare.

Sgabercea. — Haidea de! fie; dără dumneata așa unu ténecu mare: *Pressiunea*, *Tempsul*, *Réua-vestire*, *Bărbierul de Séră*, *Nihilistul*, *România-Slobodă*.

Pipercea. — Ci nu mai sta la numărătu, că la citită merge mai iute:

Sgabercea. — Credă și ești. Pricopselă mare nu pre suntu de ele. Te rogă, începe cu *Nihilistul*, căci totu n'are *Nimicu* înăuntru.

Pipercea. — Ba totu trebuie să aibă ceva... prostii.

Sgabercea. — Ba că dici! Ha! ha! ha! Dără gluștei mai esti, nene Piperceo!

Pipercea. — Asia suntă ești, neică; și 'mă e bine! Dără sci'u ce? Pantahuză Găscă, pe calea pe care a luat'o, va ajunge departe de totu.

Sgabercea. — Te 'nțelegă. Vrei să dici c'o s'ajungă afară din București, în spre tărgul Moșilor. Ghidi, ghidi! Cine esti nene, Piperceo!

Pipercea. — Ci să isprăvimă uă dată cu *Nihilistul*. Îlă dau încolo, și m'apucă să citești *Vestea*.

Sgabercea. — *Vestea* astă are focu mare de medaliele *Bene-merenti*. O tine 'ntruna!

Pipercea. — Ești, da, frate dragă; de i-ară da și lui *Mucea* cine-va celu puținu una de dovlécu.

Sgabercea. — Lasă 'lău în pace, că spune numai brașile și flăcările. Cum e omul și scrișul; cum e sacul și peticul!

Pipercea. — Stați să caută la *Ultima scire*, că trebuie să fiă vesti calde. Asculta: «ni se scrie din Petersburg, eu data de 1 Aprilie, că Rusia e gata să declare resboiu Turciei, décă acăsta nu va sus-semna protocolul....»

Sgabercea. — Da bună corespondență mai are *Mucea*! Bravo dă! Sci'u că e nostimă și elu și *Pătescu*!

Pipercea. — Ce *Pătescu*, nene Sgabercea? Nu sci'u

că *Pătescu* nu mai e la *Vestea*? Nu sci'u că *pătescu*, că s'a certată cu *Mucea* ca doi lăeti și că astăzi scote *Bărbierul de Séră*?

Sgabercea. — Care va să dică, să au cunoscută singuri ce le plătesc pielea!

Pipercea. — Ia să vedem ce spune nouă organu de cinci parale, ce vesti are: «Circula sgomotul că Sultanul Murad ară fi detronat și înlocuit prin Abdul Hamid. Dămăcă acăstă scire sub tótă reservă...»

Sgabercea. — Lasă 'lău și p'asta 'ncolo, și citește p'ale-lalte. Nu vedă că pré e hazliu?

Pipercea. — Să citești atunci *Pressiunea*.

Sgabercea. — Uf! dă-o naibi, că pré mirōse a parum de vanilie!

Pipercea. — Décă-ți vorba p'asia, *Tempsul*.

Sgabercea. — P'asta s'elă citești paronositiilor și *Tempiștilor*: mie nu!

Pipercea. — Atunci *România Slobodă*.

Sgabercea. — Adică, înjurăturile pentru plăpomă. Fără-ti multămesc. Mic nu'mi place să citești jurnalele plătite.

Pipercea. — Cum plătite? Adică bănuiesc și pe filosofi? Ei, apoi mă facă să le dau dracului pe tête, și să plecă p'aci 'ncolo. Bună vremea!

Sgabercea. — Cale bună ca bumbacul!

Jenica.

ANULU 1877

I.

Susu pe ceruri, sfintul săore
Strălucesc cu 'nfocare:
Semnă de dalbe veseli,
Căci p'aceste locuri sfinte
A eroilor morminte
Vădu străbune vitejii.

Istrulă limpede, cu valuri,
Se grăbesce printre maluri
Falmicu, mândru, dără bătrânu;
Căci spumăsele lui unde
Ieră începă să mai abunde
De cruntă sângă de păgână!

Din Carpați, corbiu 'n năltieme
Se avântă cu iuțime
Si privescă în spre sfintită
Ca și cum ară crede iară
Că vine oștea maghiară,
Nutrimentul loru dorită.

II.

Strălucesc, sfinte săore,
Strălucesc cu 'nfocare
Oră pe unde suntă chrestini:
A loru caușă e sfintă
Si de dênsii se 'nspăimîntă
Osmanlii cei haini!

Éru tu, Istrule bătrâne,
Ce-asceptă horde păgâne;
Si voi, corbiu, ce totu sburău,
Fișă pe pace, căci barbarii
N'așă se vină, nici Maghiarii.
Fișă pe pace, săi... răbdătu!!

1877 Maiu,

Const. Gh. Hristodorescu.

SCIRILE DIN ACESTU MOMENTU

Din omu se lătesce scirea că d-lă Câmpinenă trece la ministerul de finanțe, d-lă Eug. Stătescu reinfră la departamentul justiției, éru d-lă Vîrnăvă Litenu vine, nou și prospătu, la cele publice și agricultură, în vedere bunei recolte de coconu, ce vomă avă anulă acesta.

Vă să dică, iată unul d'ăi Chelulă postelniciu în cabinetu. Cum rămâne énsu cu d-lă Mărcescu? D-ău nu se căpătuiesc ore cu portofoliul scolelor? Pe cătă, pe cătă de totu, mai alesu pentru 'njurătorii de la *România slobodă de gură*, *Povestea*, *Cometușul României* din Iași, și multe alte codiție. Sperămă énsu că d-lă în cestiu se va parigoriș cu 'nă duzină de stosuri și cu 15 ecarteri pe măsu cu postavu verde.

MODELU DE POESIE ÎN SECOLUL XIX

Condeul din Bacău, în No. 2 de la 14 Iunie curintă, publică uă «poesia 'n genul poesiilor ce facă poetii din Direcția Nouă.» Reproducând-o cu ortografiă 'n originală, o recomandămă fabricantilor de stihuri de la *Vestea* și autorului de poerii schiopă nunită Volenti.

MOTO. Si ghiță ca și focul suntă totu de căcavală
O barcă peste arbori se 'năltă către malu

Pe când soarele-asfintete,
Pe când diaoa se iveste,
Pe când totul plin d'amor,
Pe când lemnul subt topor,
Geme, crapă în bucăți;

Atunci total în tăcere,
Plin de dulce măngere
Casă; rată și cu porcul,
Alergând, cătă norocul,
Prin pădure și prin bălti,

Ici o vrabie visază,
Pe-o căpătină de varză,
Mai departe la isvor,
Epurașul căntă în sbor,
Tot ce 'n lume e măret;

Numai pescile cel mare,
Ce din deal in vale sare,
Alungat de-al lumei vuetu,
Ingânfat de-al lumei tunet.

Fuge car sub pădurę,

Ast-felă lumea ne 'npăcată,
Atmosfera 'nverșunată,
Merge, trece se tot duce,
Ca un riū de lapte dulce

In a veacului uitare.

Eară ursul din bărlög,
Ce s'assamăncă c'un stog,
Sede'n brâncă și-linge laba,
'Gândindu-se că de giaba,

Lumea astă 'i așia mare.

In poeană ce s'aude
Pr'intră frasină și agude?
E vr'un joc, vr'o vălmășelă,
Vre un chef, vr'o pricopselă,

De-asud brăsecle cântând?

E stejarul ce s'avântă
Peste bradul ce se'ncreună,
Este treisteă stufoșă,
Pe mesteacă măniösă;

Si se ceartă sughițind.

Eară în cea deasă pădure,
Ce-ă rărită de secure,
Gioacă, sboară și tot saltă,
Cocostăreul cel de baltă,

După pescile din eazu!

Apoi cănele cel falnic,
In o fugă fuge groasnic,
Către-un punctu în depărtare,
Ce corbu lui i se pare.

Dară care-i un cal breaz.

Sub o stâncă ca o pungă,
Lângă-o peatră fără dungă,
O sopără se găndescă,
Si cu musca sătueste,

Si-i din cer până la pămînt?

Ear cel corb ce spionează,
Sare 'n sus ca o sfârlează,
Si din aer, din văzduh,
Dă respunsul cu mult duh:

«Ceru'i sus, la mijloc vânt.»

De lapus spre mează-noapte,
După nouri ce-i dai coate,
Dă itii și se i'veste,
Si din când în când lucește,

Un osnaș de meteor;

N'o fi găscă de la baltă?
N'o fi rată leșinăză?
N'o fi epurele care
Lam lăsat în o sburare?

Ba-i ch'ar porcul rimător.

Babe slute și sfrijite,
Filosofii cu buze fripte,
Sufu 'n stânga, sufu 'n drépta,
Pun jăraticeu cu lopata,

La cazan se 'ngrămadesc;

Printre dinti audă serăsnire,
Printre fleoncei audă măhnire,
Până când o hârcă slabă,
In cazan vârand o labă,

Scose 'n sus un măr domnesc.

De pe cernău fără pele,
Din pămîntul fără stele,
Iute essa și 'asare
Luna plină s'anghiare,

Ce lucește și dau miroș;

Si pe drumul din pădure,
O vulpe mărește la mure;
Eară'n targ la București,
Unde 's case 'mpăratești.

Soarele îi plăcios.

CORESPONDENTA ADMINISTRATIEI

Răspundemă, uă dată pentru tot-de-una, celor ce ne a făcută mai de multe ori cererea d'ă-le trămite diarul săpă vîndare cu exemplarul. Pirjoliți de mai mulți onorabilă vîndători, ne vedemă silici a nu mai trămite *Ghimpele* de cătă personalor cunoscute său recomandate.

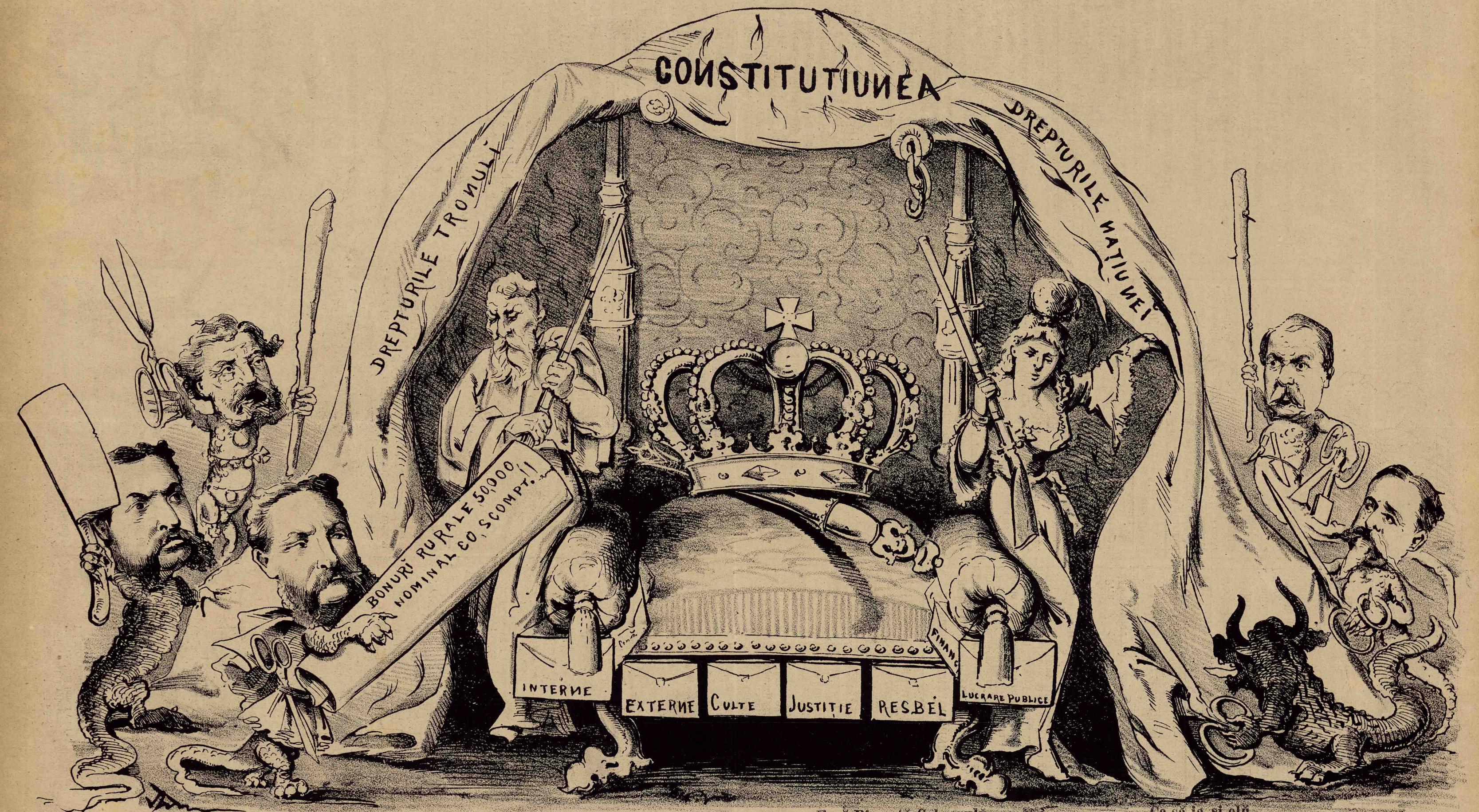
Cine s'a făptu la ciorbă, sufla și în iaurtă. Noi, pré de multe ori făptu, trebnie să suflăm și 'n ghiață!

D-LUI I. G. COȘOVEANU

COFETARU LA CRAIOVA

Prin trei scrisori, ată fostă rugată a achita cele uă sătă exemplare din *Ghimpele*, desfăcute de d-vosă în lunile Maiu și Iuniu. Vă amintimă acăsta cu deplină încredere, căci ne adresăm unui comerciant, care scie a prețui cătă de multă face regularitatea 'n afaceri.

BIBLIOGRAFIE

Eată cu ce arme
A ū ambițiunea

Velitii, să sfarne
Constituțiunea

Earu Pismetu Cobzarulu
Iși presintă darul

Ca să ia și elu
Unu bietu portofelu.